

[Justitsministeren.]

overfor Hustruen er udeladt; disse Forbrydelser falder saaledes ind under de almindelige Regler paa dette Omraade.

Endelig vil jeg gerne have Lov til i Anledning af den Diskussion, der har været ført Mand og Mand imellem og i Pressen, at udtale, at selvfølgelig gaar dette Lovforslag ligesom det tidligere ud paa, at § 254 bortfalder. Det er den Paragraf, hvorefter en Bedrager har Lov til at betale det, han har bedraget for, og derved blive fri for Straf, og det er den Paragraf, hvorefter Folk, der er bedraget, i visse Tilfælde kan tage deres Anmeldelse tilbage. Det skal ikke kunne ske i Fremtiden. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at for mig staaer det saaledes, at uden Hensyn til, hvorledes denne Paragraf lyder, vil vi her i Danmark ogsaa i Fremtiden, for at det offentlige skal tage sig af Bedragerier, kræve, at der foreligger en Anmeldelse. Jeg tror, at det vil være for farligt at gaa over til at give en Justitsminister eller Rigsadvokaten Ret til, naar han hører om et Bedrageri, at skride ind, uden at der foreligger nogen Anmeldelse. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som selvfølgelig vil blive diskuteret under denne Sag, og som i og for sig ikke vedrører Straffeloven, men Spørgsmaalet om Statsadvokatens Forhold til Domstolene. Det har altsaa i Danmark, saa længe vi har haft den nugældende Straffelov, været en undtagelsesfri Regel, at det offentlige ikke griber ind mod Bedragerer, uden at der foreligger en Anmeldelse. Selvfølgelig gælder det kun i dette Tilfælde, at Bedrageriet er udført overfor visse bestemte, myndige Personer. Drejer det sig om et Bedrageri overfor umyndige eller et Bedrageri, der er begaaet af Embedsmænd eller lignende, kan det offentlige selvfølgelig gribe ind. Ligeledes var det en fast Grundsatning, at det offentlige, naar det havde grebet ind, tog alle Forhold med, ikke blot det Forhold, med Hensyn til hvilket man ellers vilde kræve en Anmeldelse, men alle Forhold. Thi naar det offentlige først en Gang er kommet ind i det, er det bedst at skaffe Klarhed over hele Situationen.

Jeg har nu udviklet Hovedprincipperne og Forskellighederne i den almindelige og specielle Del mellem dette Lovforslag og det tidligere. Man plejer at udtale til Slutning, at man haaber, at Lovforslaget vil blive underkastet en velvillig Behandling. Som jeg sagde før, venter jeg ikke, at Lovforslaget vil komme til Behandling i indeværende Samling. Det er kun fremsat, for at de interesserede nu kan kritisere det og til Efteraaret, naar vi kommer sammen, disku-

tere det paa det bedre Grundlag, vi saa har. Det eneste Ønske, jeg kunde have, var, at de forskellige Partier nu vilde vælge en Ordfører, idet jeg vil anse det for praktisk, naar vi skal have Lovforslaget til Behandling til Efteraaret, at det allerede er sket.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Afløsning af Tienden i de sønderjydske Landsdele.

Valgt blev: Knud Hansen, P. Mortensen, J. P. Nielsen, Borgbjerg, Jørgensen, Marinus Sørensen, C. O. Pedersen, Chr. Ernst Christensen, Kr. Kristensen, Blang, Fuglsang, Holger Andersen, Viggo Hansen, A. C. D. Petersen og Jens Jensen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 23. Januar 1903 om en Statstidende, jfr. Lov Nr. 106 af 10. Maj 1912.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5204).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 112 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Geodætisk Institut.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 5268).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.